

[Himmelstrup.]

ligt, vi nu bevæger os i den Retning. Men jeg synes, den Maade Finansministeren har gjort det paa, er mere indviklet end strengt nødvendigt, saa vidt jeg kan se. Motiverne til, at man har opført netop de Varer paa Bilag I i Forslaget paa Listen over Varer, som skal belægges med en Afgift paa 10 pCt. af Værdien, kan jeg ikke rigtig forstaa; de maa i hvert Tilfælde være forskellige. Jeg skønner ikke rettere, end at nogle af Varerne er opført her, fordi Tolden har været for høj, andre maaske, fordi Tolden har været for lav efter den højtærede Ministers Opfattelse, idet han altsaa ikke har ment paa dette Omraade at kunne følge Lovens Hovedprincip, som jo er det, at Toldbeløbet skal fordobles, men ikke maa beløbe sig til mere end 10 pCt. Jeg tror, det er en god Ændring, og den betyder i hvert Tilfælde en meget betydelig Reduktion af den hidtidige Beskatning paa dette Omraade.

Det skal ogsaa anerkendes, at Frilisten er blevet saa stærkt udvidet, som den er. Der er for mange Ting sket en Forenkling, som jeg synes er helt rigtig. Jeg vilde ønske, man var gaaet et lille Skridt videre og f. Eks. havde hævdet det Princip, at Dobbeltskatning, saaledes at Varerne bærer baade Omsætningsskat og Importafgift, ikke skal finde Sted. Det er saadan nærmest af Renlighedshensyn, jeg synes det vilde være rigtigt at gennemføre det Princip. Det gælder navnlig Lædervarer, som baade er undergivet Omsætningsafgiften og Importafgiften. Det synes jeg er urimeligt, og jeg vilde ønske, man kunde faa Finansministeren til at udvide Frilisten til ogsaa at omfatte disse Varer.

Hvad Enkeltheder angaar, vilde jeg gerne have Lov til at gøre en Bemærkning til § 19, Nr. 4, som omhandler Afgiften af Papir og Pap. Det hedder under Nr. 4:

„Toldbestyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere Regler, hvorefter Papir, der anvendes til Trykning af Dagblade eller til Fremstilling af Sække til Foder- og Gødningsstoffer, fritages for den i nærværende Paragraf fastsatte Afgift.“

Jeg er vidende om — og det er den højtærede Finansminister ogsaa —, at store Dele af det, man kunde kalde den periodiske Erhvervspresse — det gælder i hvert Fald for Landbrugets Vedkommende — vilde være ganske overordentlig stærkt interesseret i at blive fritaget for denne Afgift, paa samme Maade som Dagbladene er det, og jeg synes i og for sig, der kunde være noget rimeligt

deri, de har jo samme oplysende Formaal som Dagbladene. Derfor vilde jeg gerne henstille til den højtærede Finansminister, om man ikke under den kommende Udvalgsbehandling kunde faa en yderligere Lempelse paa dette Omraade. Jeg tror, at den højtærede Finansminister faar saa mange Penge ind ved denne Skat, at det ikke kommer til at spille nogen særlig Rolle for ham som Finansminister, om han maa give Afkald paa en lille Smule mere eller mindre. Navnlig den periodiske Landbrugspressen har gentagne Gange henvendt sig til den højtærede Minister, senest under Forberedelsen af dette Lovforslag, men det har altsaa hidtil ikke frugtet.

Jeg synes ogsaa, den højtærede Minister skulde lempe Skatten paa den lyse Pilsner i § 23, saaledes at den gaar ned fra de 15 Kr. til de 7 Kr., under Hensyn til Begrundelsen for, at denne Forhøjelse i sin Tid, i Marts 1940, fandt Sted. Man vil maaske huske, at man dengang underkastede Hvidtøllet en Beskatning, og saa sagde man som saa, at i det almindelige Forbrug rangerer Hvidtøl og lys Pilsner med hinanden, og naar nu Hvidtøllet skal være dyrere, maa den lyse Pilsner ogsaa gøres dyrere, ellers faar den en Favør i Forbruget. Saa lagde man 5 Kr. pr. hl, tror jeg det var, paa Hvidtøllet og forhøjede den lyse Pilsner fra 7 Kr. til 15 Kr., og saa mente man, at Ligevægten var opretholdt. I Fjor skete der saa det, at man ophævede Skatten paa Hvidtøl, men den højtærede Minister var ikke til at formaa til at nedsætte Beskatningen paa den lyse Pilsner. Det synes jeg er urimeligt, og derfor vil jeg ogsaa meget henstille, om vi ikke nu kunde snakke os til Rette om at faa det gamle Balanceforhold tilvejebragt, det, som kun kom ud af Niveau derved, at den højtærede Minister glemte, da han ophævede Beskatningen paa Hvidtøl, ogsaa at nedsætte Beskatningen paa den lyse Pilsner.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører gjorde saa nogle Bemærkninger om § 52 i Forslaget, der handler om Rabatkortene. Jeg kan godt forstaa, at Tøjskatten hviler tungt og byrdefuld paa mange. Det er en meget ubehagelig Skat for alle, og den maa naturligvis være særlig byrdefuld for Familier med mange Børn. Det var for at lette denne Byrde, man i Fjor indførte et Rabatkortsystem med Rabatkort til 10 Kr. pr. Barn. Det var der ikke noget at sige til, men jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at naar man nu forhøjer Rabatkortbeløbet fra 10 til 25 Kr. — den ærede socialdemo-